

strani zapeljane in zaslepljene reve, kolikor sta jih le mogla, kar jih je za pregrešno razvado in malopridno hudobno početje le še bolj razvnelo.

Vsem hudobijam, pregrešnim razvadam na zlu, katerim se je bilo z malo izjemo skoraj vse Zaleško prebivalstvo do grla vdalo, bila sta hudobna Plahtača pravi oče in mati. Klicala sta nad-se in nad Zalesje vedno bolj predrzno šibo pravičnega Boga, katera v posledici tudi izostala ni. Bog je sicer dolgo časa prizanašal, a poslednjič vdaril je hudo in občutno.

(Dalje prihodnjič.)

Trgovinska in obrtna zbornica.

Trgovska in obrtna zbornica za Kranjsko imela je, kakor smo javili, dne 27. aprila 1888 redno sejo, kateri je predsedoval zbornični predsednik gosp. Josip Kušar v navzočnosti vladnega komisarja, c. kr. vladnega svétnika Josipa Dralke in gg. zborničnih udov: Ivana Baumgartnerja, Oroslava Dolenca, J. N. Horaka, Fr. Hrena, Antona Kleina, Frana Kolmana, F. Omrso, Blaža Moharja, Mih. Pakiča, T. Pavšlerja, Josipa Ribiča, Ludovika Wriesniga in Jerneja Žitnika.

Gospod predsednik izjavi, da je za sklepčnost potrebno število zborničnih udov navzočnih, otvori sejo ter imenuje overovateljema zapisnika gg. Fr. Kolmana in Mihaela Pakiča. Nato pozdravi novoizvoljenega zborničnega svétnika L. Wriesniga in novič izvoljene druge svétnike, proseč jih, naj po vsej svoji moči delajo v interesu volilcev, v prospeh obrtnosti, trgovine in prometa. Ob enem naznani, da so gg. zbornični svetniki J. Kersnik, Karol Lukemann, Ivan Perdan in dr. J. Poklukar javili, da se radi drugih opravil ne morejo udeležiti denašnje seje.

I. Zapisnik zadnje seje se odobri.

II. Tajnik poroča o ukazu Njega uzvišenosti gospoda trgovskega ministra o ponovitvi trgovske pogodbe s Švico. Ta ukaz slôve:

„Zavezni zbor švicarski odpovedal je dne 7. novembra 887 trgovinsko pogodbo svojo z Avstro-Ogersko od 14. julija 1868 (drž. zak. št. 10. iz 1869.), tako, da nje veljavnost neha dne. 7. novembra 1888, ako se drugače ne dogovorita pogodbenika. Kakor nadalje zvedamo, zahteva Švica carino tudi za sir, čokolado, bombažasto prejo in tkanine, veznine, barvano svilo, sukano svilo, svilnato blago, usnje, stroje in apreturo za vezenje, barvanje ali natiskanje v Švici.“

Naposled poziva visoko ministerstvo zbornico, naj se izjavi o tem, za katere zahteve in dopustila se je po nazoru zbornice ob ponovitvi pogodbe s Švico potezati, odnosno dovoliti.

Zbornica se je obrnila do udeleženih krogov, vendar je uspeh pozvedovanju bil neznaten, ker se je samo jedna predilnica in tkalnica izjavila, da ni v

zvezi z Švico in da trgovska pogodba z Švico nima za njo nobene važnosti.

Odsek toraj poudarja, da z ozirom na razloge, katere je zbornica navela v izjavi o colni ali carinski noveli z dne 12. okt. 1885, št. 843, nadalje z ozirom na stališče, katero je zauzela v izjavi, tičoči se trgovinske pogodbe z Nemško in Italijo, mogel bi se potezati samo za tiste tarife, kateri bi imeli za podstavo občno colno (carinsko) tarifo, h kateri pa ni prištevati dogovornih tarifov.

Privoljevati Švici v carinah za obrtne izdelke, predno se sklenejo trgovinske pogodbe z Nemško, značilo bi radi največjih olajšil, nahajajočih se v pogodbah z drugimi državami, da se odrečemo mnogim pridobitvam, katere smo dosegli z občno colno (carinsko) tarifo za avstrijsko obrtnost. Radi največjih olajšil morali bi vse prednosti, katere bi priznali Švici, priznati na vsak način tudi Nemški, a ne da bi zato mogli izposlovati prednosti za avstrijsko obrtnost.

Na podstavi teh razlogov predlaga odsek: „Zbornica naj priporoča samo, da se sklene pogodba največjega olajšila.“

Nadalje poudarja odsek, da v visokem ukazu naznačeni proizvodi niso nobene posebne važnosti za zbornični okraj; navzlic temu meni vendar, da se v interesu avstrijske obrtnosti za bombaž in tkanine, usnje in stroje ne bi smela carina znižati, ako tudi bi se sklenila tarifna pogodba. V interesu govedarstva in mlinarstva bilo bi, ako bi se za uvažanje živine in moke v Švico mogli izposlovati poboljški. — Pri glasovanju bil je predlog sprejet.

(Dalje prih.)

Politične stvari.

Govor poslanca Kluna

v državnem zboru dne 1. maja 1888.

(Dalje.)

Enako se godi tudi drugod. Štajerski deželni šolski svet je izdal mnogo ukazov, ki imajo namen, popolnoma izpodriniti slovensko šolo na južnem Štajerskem in tako tudi prebivalstvo. Več občin, krajnih in okrajnih šolskih svetov je vložilo pritožbe pri naučnem ministerstvu proti ukazom deželnega šolskega sveta; akoravno so bile te pritožbe vložene pred letom, odgovorila je naučna uprava še-le na jedno, in sicer, to moram priznati, v smislu prosilcev, ker je visoka naučna uprava razveljavila naredbo štajerskega deželnega šolskega sveta, ki je hotel nemški poučni jezik vpletati še v drugem razredu, in rabsodila, da ostane na ljudski šoli v Šmariji poučni jezik slovenski, in da se v nemščini poučujejo le tisti ostroci, ki se za to oglašijo.

In to je edina svetla pika, ki nam brli z oblačnega neba naučne uprave. (Veselost na desnici.)